41

¶ Capitulũ decimũ de militie laboribꝫ. oneribus atqꝫ incōmodis eiuſdē vite militaris ac exercitu armorum. et de periculis huius ſtatus. et de cauſis quibꝰ hoc exercitiũ diſuadetur.

Hſurgit mater nō pigra hijs auditiſ. et vite huiꝰ militaris et armoꝝ exercitij damna. incōmoda atqꝫ picula: ac ſi armis ipſis experta. eiſqꝫ rebꝫ trita fuiſſet. hijs ſuaſionibꝫ recolebat Militie ſectatoꝛēs ac arma tenentes: qđ militie: qđ armoꝝ offitiũ ſit: ac quid ſua pfeſſio poſtulat: animo gerē et penſare debent. Siquidem miles primo ſacramenti atqꝫ pfeſſionis: ſibi maximũ onꝰ incũbē videbit. ut rēpu. tueať. iniurias arceat. et cũ aplo ↄtentus. ſtipēdijs ſuis. neminē cōcutiat. Hec eſt eius profeſſio. hoc offitiũ. que ſi ab eo recte gerũtur. magna ſũt laude et gloꝛia digna Si vero ea non geſſerit miles. pculdubio dedecorat illa omnia. que ſũt vľ offitio militis: vľ eius pfeſſioni ↄnexa. Cũ igitur tutādi ut dixi offitiũ militis ſit nihil tam turpe. nil tā intolerabile. nl tam pnitioſũ. ꝙ ſi ipſe qui defenſiōiſ nomen habet. vim atqꝫ iniuriā afferat ciuibꝫ. ut vnde ſalus expectať. inde ſcelꝰ naſcať. A ceteris nāqꝫ hoibꝫ illate aduerſus ciues iniurie.

f 1

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
gefördert durch die DFG